

સાને ગુરુજી

भारत मातेचे थेर सुपुत्र, स्वातंत्र्य सैनिक, समाजवादी विचारवंत, सामाजिक कार्यकर्ते, मराठी साहित्यिक साने गुरुजी यांची पुण्यतिथी. साने गुरुजी यांचे पूर्ण नाव पाडुरंगा सदाशिव सने. त्यांचा जन्म २४ डिसेंबर १८९९ रोजी कोकणातील पालगड येथे झाला. त्यांचे वडील सदाशिवराव हे पालगडचे खोत होते. लहानपणापासून साने गुरुजीचे त्यांच्या आईवर खूप प्रेम होते. त्यांच्यावर त्यांच्या आईच्या शिकवणुकीचा खूप प्रभाव होता. श्यामची आई या पुस्तकात त्यांनी आपल्या आईच्या सांच्या आठवणी सांगितल्या आहेत. साने गुरुजीच्या आईने त्यांच्या बालमनावर जे संस्कार केले त्यातूनच त्यांचा जीवनविकास झाला. सर्वावरती प्रेम करा हा थडा त्यांना त्यांच्या आईने दिला. साने गुरुजीचे मन अतिशय भावानाप्रधान व संस्कारक्षम होते. म्हणूनच आईने पेरेलेल्या सदभावनांची वाढ त्यांच्या ठिकाणी लवकर झाली. शिक्षण पूर्ण झाल्यावर त्यांनी अमंळनेर येथील प्रताप हायस्कूलमध्ये काहीकाळ शिक्षक म्हणून नोकी केली. प्रताप हायस्कूलच्या वसंतीगृहाची जबाबदारी सांभाळताना त्यांच्यातील शिक्षकाला अधिक वाव मिळाला. त्यांनी वसंतीगृहातील विद्यार्थ्यांना स्वाबलंबनाचे धडे दिले. सेवावर्ती शिकवली. १९२८ साली त्यांनी विद्यार्थी ही मासिक सुरू केले. त्यांनंतर त्यांनी विपुल लेखन केले. कांदंबन्या, लेख, निबंध, काव्य, चरित्रे, नाट्यसंवाद अशा सर्व साहित्य प्रकारात त्यांची लेखणी अविरत चालली. त्यांच्या साहित्यात करुणा, स्नेह, प्रेम या गोष्टीचा वर्षाव झालेला आहे. त्यांच्या भाषेला एकप्रकारस्वी धार आहे, बोध आहे. त्यांनी अतिशय साध्या आणि सोप्या शब्दात लेखन केल्याने लोकांना ते भावले. नाशिकच्या कारगृहात असताना त्यांनी श्यामची आई ही अजरामर कांदंबरी लिहिली. धूळ्याच्या तुरुगात त्यांनी विनोबा भावेनी सांगेतलेली गीताई लिहिली. साने गुरुजी थेर देशभक्त होते त्यांच्यावर महात्मा गांधीचा मोठा प्रभाव होता. ते स्वतः खादीचाच वापर करत. १९३० साली त्यांनी सविनय कायदेभंग अंदोलनात भाग घेतला त्यामुळे त्यांना तुरुंगवास भोगावा जण रेल्वे ट्रॅकवर पडले आणि पाच प्रवाशासाठी ते आयुष्याचाच अखेरचा प्रवास ठरला तर काहीना या प्रवासासे आयुष्यभरासाठीचे जायबंदी केले. मुंबई रोजगार, उद्योगांठदे, नोकरी, व्यवसाय, शिक्षण तसेच इतर अनेक कारणामुळे आजुबाजुच्या परिसरातील जनतेला जलद आणि किफायतशीर प्रवास म्हणून लोकलवरच अवलंबून रहावे लागते, आणि प्रवास हा अपरिहार्यच ठरतो, सध्या बारा आणि काही पंधरा डब्यांच्या लोकल ट्रेन धावत आहेत, आणि एका ट्रेन मध्ये ८००-९०० प्रवासी क्षमता असतांना जवळपास तीन-चार हजार प्रवासी गुराढोरां प्रमाणे प्रवास करीत आहेत, काही वर्षांपूर्वी मध्य आणि पश्चिम रेल्वेने लोकलच्या फेच्या वाढविणे शक्य नसल्याने प्रवासी क्षमता वाढावी म्हणून पंधरा डब्यांच्या लोकल चालविष्यास सुरवात केली, मात्र आजमितीस मध्ये रेल्वेच्या मेन लाईन तसेच पश्चिम रेल्वेवर उराविक लोकल फेच्या होत आहे, त्यादेखील कल्याण पुढे शहापूर, टिवावाळा, बदलापूर, वसई, विरार, या भागातील प्रवासी संख्या वाढली आहे, आणि गर्दीमुळे प्रवास करणे जिकरीचे झाले आहे, अनेकद गर्दी मुळे प्रवाशांमध्ये हाणामारी होते, गर्दीमुळे स्थानकांवर चौंगारांगारी, लोकलमधून पडून अपघात सातत्याने होत आहे आणि प्रवाशांचे जीव जात आहे काहीना कायमचे अंपात्व येत आहे. भरीस भर म्हणून कधी तांत्रिक बिघाड, इंजिन फेल, आगाऊ सुचना न देता घेतला जाणारा ब्लॉक, अशा विविध कारणामुळे रेल्वे सेवा विस्कलीत होते, तासनतास प्रवाशांना लोकल मध्ये वा स्थानकांवर खोल्यांबु रहावे लागते विशेष म्हणजे या काळात रेल्वे प्रशासन प्रवाशांना योग्य सुचना देत नाही ही प्रवाशांचे नेहमीची तक्रार असते, प्रवाशांच्या सहनशीलतेच उद्भेद झाला कि प्रवाशांना दोष दिला जातो आणि

अनाकलनिय

ही साद ओळखिची
हा नाद ओळखिचा
तो संवाद अंतरिचा
कळलाच नाही

सहवास प्राक्तनाने
हृदयास मिळाला
क्रणानुबंध जुळला
कळलाच नाही

प्रतिसाद प्रमादाना
अलगद दिला मी
विवाद टाळू कैसा
कळलाच नाही

होते सुखात सर्व
कित्येक संगतीला
दुःखात थवा उडाल
कळलाच नाही

का पाठलाग हा
त्या मृगजळाचा
अंत धितिजाचा

- चांगो तुकाराम सरोदे
शिक्षक (जि.प.प्राथमिक शाला)
पिंगी गवळी जि. बुलढाणा)
मो.नं. १६२३१४३४८

मुंबईची 'लाईफलाईन' कि 'डेथ लाईन' ?

अनंत बोरखे
शहापूर, ठाणे ९७८४९५०३७

आठवड्याची सुरवात होत असतांना मुंबई परिसरातील लाखो प्रवाशी नोकरी व्यवसायानिमैत्त लोकल प्रवासाला निघाले मात्र दुर्दैवाने यातील चौदाई जेण रेल्वे ट्रॅकवर पडले आणि पाच प्रवाशांसाठी तें आयुष्याचाच अखेरचा प्रवास ठरला तर काहीना या प्रवासाने आयुष्यभरासाठीचे जायबंदी केले. मुंबईत रोजगार, उद्योगांधंदे, नोकरी, व्यवसाय, शिक्षण तसेच इतर अनेक कारणामुळे आजुबाजुच्या परिसरातील जनतेला जलद आणि किफायतशीर प्रवास म्हणून लोकलवरच अवलंबून रहावे लागते, आणि प्रवास हा अपरिहार्यच ठरतो, सध्या बारा आणि काही प्रमाणात पंधरा डब्बांच्या लोकल ट्रेन धावत आहेत, आणि एका ट्रेन मध्ये ८००-९०० प्रवाशी क्षमता असतांना जवळपास तीन-चार हजार प्रवाशी गुराडोरां प्रमाणे प्रवास करीत

आहत, काही वर्षांपूर्वी मध्य आणि पश्चिम रेल्वेने लोकलच्या फेच्या वाढविणे शक्य नसल्याने प्रवासी संखमता वाढावी म्हणून पंधरा डब्बांच्या लोकल चालविण्यास सुरवात केली, मात्र आजमितीस मध्ये रेल्वेच्या मेन लाईन तसेच पश्चिम रेल्वेवर ठाराविकाल लोकल फेच्या होत आहे, त्यादेखील कल्याण तसेच विराग पर्यंत आहेत. आजमितीस कल्याण पुढे शहापूर, टिटवाळा, बदलापूर, वसई, विराग, या भागातील प्रवासी संख्या वाढली आहे, आणि गर्दीमुळे प्रवास करणे जिकरीचे झाले आहे, अनेकद गर्दी मुळे प्रवाशांपद्ये हणामारी होते, गर्दीमुळे स्थानकावर चॅगराचेंगरी, लोकलमधून पुनरु अपघात सातत्याने होत आहे आणि प्रवाशांचे जीव जात आहे काहींना कायमचे अपंगत्व येत आहे. भरीस भर म्हणून कधी तांत्रिक बिघाड, इंजिन फेल, आगाउ सुचना न देता घेतला जाणारा ब्लॉक, अशा विविध कारणांमुळे रेल्वे सेवा विस्कळीत होते, तासनतास प्रवाशांना लोकल मध्ये वा स्थानकावर खोल्युन रहावे लागते विशेष म्हणजे या काळात रेल्वे प्रशासन प्रवाशांना योग्य सुचना देत नाही ही प्रवाशांची नेहमीची तक्रार असते, प्रवाशांच्या सहनशीलतेच उद्रेक झाला कि प्रवाशांना दोष दिला जाते आणि

होत आहे. २०१७ पासुन एसी लोकलचे
खुल रेल्वे प्रशासनाच्या डोक्यात घुसले
आणि २०१७ पासुन प्रथम परिश्रम
रेल्वेवर आणि कालांतराने मध्य रेल्वेव्ये

परवडु शकते. एसी लोकलचा अद्वाहास ना कोणी प्रवाशांनी धरला होता ना कोणत्या प्रवाशी संघटनांनी मागणी केली होती. एसी लोकलचा चालवाव्यात मात्र रेल्वे प्रशासन साधारण लोकलच्या फेच्या रद्द करून त्याएवजी एसी लोकल चालविण्याचा अद्वाहास धरते त्यामुळे अनेकदा रेल्वे प्रवाशांचा ऊद्रेक होत आहे. दरराज प्रवास करणाऱ्या सामान्य प्रवाशाला, चाकरमान्यांना एसी प्रवासाचे भाडे परवडणे शक्यच नाही त्यामुळे साधारण लोकलमध्ये जीव धोक्यात घालून प्रवाशाना प्रवास करावा लागतो आणि त्याची परिणती अशा अपद्यातात होते. एखादा अपद्यात झाला कि मगरीचे आसु ढाळले जातात, आर्थिक मदतीची घोषणा होते, सहानुभूतीचा पुर येतो, रेल्वे प्रशासन, शासन-प्रशासन अनेक दावे प्रतिदावे करते मात्र प्रवाशांच्या नशीबी जिवंयेणा प्रवासाच येतो. कल्याण पुढील कसारा मार्गांवरील प्रवाशांचे दृख्ये वेगळेचे आहे, अगोदरच लोकल फेच्यांची संख्या कमी त्यादेखील वेळेवर चालविल्या जात नाही

लोकल स्थानकावर
ऊभी ठेवून मेल
एकप्रेस गाड्या पुढे
काढल्या जातात हे
तर रोजेचे झाले
आहे, प्रवाशांनी
संयम तरी किती
बाळगायचा? .
मोठचाप्रमाणावर
वाहतुकीचे कारण
देऊन लोकल फ
च्या वाढविता येत
नसल्याचे रड्गाणे

नेहमीच गायले जाते मात्र त्याच वेळी वर्दे भारत द्रैन, ईंतर मेल एकप्रेस गाड्या सोडल्या जातात याचा अर्थ प्रवाशांनी कसा काढायचा?.. रेल्वे प्रवाशांनी प्रतिक्रिया दिली एखादे आंदोलन केले तर त्यांच्यावरच गुन्हा दाखल केला जातो आणि त्यांनाच गुन्हेहार ठरवले जाते, आणि दोष प्रवाशांनाच दिला जातो.

मुंबई परिसरातुन रेल्वेला सर्वाधिक महसूल मिळतो मात्र त्या प्रमाणात सोयीसुविधा दिल्या जात नाहीत आणि याबाबत ना शासन प्रशासन गंभीर ना रेल्वे गंभीर. लोकप्रतिनिधी निवडून येण्यापुते हात जोडतात आणि नंतर हात दाखवतात. अनेक रेल्वे प्रवासी, प्रवासी संघटना आपापल्या परिने प्रयत्न करतात मात्र रेल्वे प्रशासन त्यांना गांभीर्यानि घेत नाही. चमकोगिरी करत कोणी फलाटाची उंची मोजतो तर कोणी पहाणी दौरे करतो आणि निवडूनक काळात केवळ आशासने देतो. किती काळ प्रवाशांना गृहित धरले जाणार आणि रेल्वे प्रशासन आपली मनमानी करत रहाणार? वास्तविक ज्या प्रवाशांमुळे रेल्वे चालते त्या प्रवाशांच्या गरजा लक्षात घेऊन रेल्वेने प्रवाशीभिमुख निर्णय घेणे गरजेचे आहे मात्र नेमके तेच होत नाही.

वाचक पत्र

सर्वच लोकल गाड्या वातानुकूलित करण्याची घार्ड नको !

मुर्बा या ठिकाणी झालेल्या अपघाताची दखल घेत राज्य सरकारने भाडवाढ न करता सवंच लोकलगाड्या वातानुकूलात नरण्याचा निर्णय घेतल्याची घोषणा राज्याचे मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांनी नुकतीच केली. याबाबत केंद्रीय रेल्वे मंत्र्यांशीही बोलणे झाल्याचे त्यांनी यावेळी सांगितले. मुंबई ठाण्यातील रेल्वे मार्गावर सध्या काही प्रमाणात वातानुकूलित लोकल गाड्या धावत आहेत ज्या कधीही त्यांचा नियोजित वेळेत रेल्वे स्थानकांवर येत नाहीत याचा अनुभव चाकरमानी प्रतिदिन घेत आहेत. ट्रेनमधील वातानुकूलीन यंत्रांचे दारात गळणारे पाणी, गर्दीच्या वेळेत स्वयंचलित उघड यांना लागणारा अधिकचा कालावधी यामुळे या गाड्यांच्या वेळाप्रकावर प्रतिदिन परिणाम होत असतो ज्यामुळे रोजच व्या लागतात तर काही वेळा नेहमीच्या धावणाऱ्या लोकल गाड्यांवर त्याचा परिणाम होतो. आजमितीला वातानुकूलित दर भरमसाठ असल्यामुळे या गाड्यांनी प्रवास करणाऱ्यांची संख्या तुलनेने अल्प असताना इतक्या समस्या येत आहेत या तिकीट दरात सर्वच गाड्या वातानुकूलित केल्या तर लोकल ट्रेनने प्रवास करणाऱ्या प्रवाशांची संख्या पाहता केवढी देवेल याची कल्पनाही करता येत नाही. लोकल ट्रेन वाहतुकीवर होणारा परिणाम लक्षात घेऊन मुख्यमंत्र्यांनी खासगी कामकाजाच्या वेळा बदलण्याचे आणि शक्य त्या ठिकाणी वर्क फ्रॉम होम धोरणे अवलंबण्याचे आवाहन केले आहे, आहे. या आवाहनाला जोपर्यंत सकारातम्क प्रतिसाद मिळत नाही आणि लोकल गाड्यांतील प्रवाशांचा भार जोपर्यंत वर्तं सर्व गाड्या वातानुकूलित करण्याची घाई करू नये !

- सौ. मोक्षदा घाणेकर, काळाचौकी, मुंबई

खयंचलित दरवाजे, गर्दीवर उपाय नवे ?

रेल्वे दुर्घटनेनात्र खलबलजनक वक्तव्य केली जातात. रोग कोणता आहे याचे निदान न करता उपचाराची घोषणा होते. जवळपास २००३ पासून रेल्वे प्रशासन दर रविवारावर रेल्वेमार्गावर मेगा ब्लॉक घेत आहे. प्रवासाची वाहन साधें बस, मेट्रो रेल्वे, मोनो रेल, टॅक्सी, रिक्षा शिवाय खाजगी वाहने. मुंबईतील लोकसंख्या एक कोटी चालीस लाखाहून अधिक, रेल्वेचे दरोजाचे प्रवाशी सतत लाखाहून अधिक बेस्ट बसचे प्रवाशी पंचेचालीस लाख, बाहेरून मुंबई दरोजाचे कामधंदा निपित्त येणारे प्रवाशी वेगळे. या सार्यां प्रवाशाची वाहतूक करणारी प्राधिकरणे आहेत. नुकत्याच झालेल्या मुंब्रा रेल्वे स्थानकातील अपघातात निष्पत्तप्रवाशांचे प्राण गेले दरोज दरवाजातून लटकून प्रवास करणार्या प्रवाशांची संख्या

ઘાટકોપર, ભાડુંગ, મુલંડ, ઠાણ, દિવા, ડૉબિવલી, કલ્યાણ
 ટિટવાળા, આસનગાવ, કસરા, અંબરનાથ, બદલાપૂર, કર્જત
 ખોપોતી તર પથિમ રેલ્વેમાર્ગવારીલ ચર્ચેગટ, મરીન લાઇન
 મુંબઈ સેટ્ટલ, એફિસ્ટન, દાદ, વાંગે, સાંતાકૂરી, અંધેરી
 જોગેશ્વરી, ગોરેગાવ, માલાડ, બોરિવલી, વસई, ભાઈદર
 નાલાસોપારા, વિચાર ઇન્દ્રાદી ટિકાપી રેલ્વે સ્થાનકાવર વિશેષ
 દક્ષતા ધેણે આવશ્યક આહે. તેવ્હાચ રેલ્વે પ્રવાણાંચા પ્રવાણ
 નિર્ધાસ્ત હોઈલ. સ્વયંચલિત દરવાજે બસવનું અપધાત કર્માં
 હોણાર નાહીત ગર્દિંગ નિયંત્રણ મિળવિયાત યશ આલે તા
 અપધાત ટાલ્છતા યેતીલ.

